

А. Плещеевъ

Чистиятъ пътъ

— Почтений Осльо, мисля, че напрасно
окото ти е все къмъ пропастъта:
пътешката не е тъй безопасна,
да се мотаешъ по таквизъ мъста.
Или ти вечъ дотегна младината,
или те просто тебе, милий мой,
обхвана на магарето ината?
Не ми се иска менъ въ смъртъта покой.
Върви по пътя си, недей се мота.

Отвърна Осльо: — Не е на инатъ,
и мене също милъ ми е живота,
и азъ съмъ също още твърде младъ.
Избъгвамъ отъ широкий пътъ, че много
по него има неизбродна каль.
Въ пътешката вървя си безъ тревога
(за моите копита ми е жаль).
Макаръ тя пътъ е тъсенъ, каменистъ,
ала по нея ще премина чистъ.

Стилиянъ Чилингировъ